

неефективна податкова політика; низький рівень інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання; відсутність інноваційної діяльності тощо.

При цьому, слід зазначити, що в результаті неефективної діяльності суб'єктів господарювання та отримання негативних фінансових результатів виникають проблеми з виплатою зарплати, перерахуванням єдиного соціального внеску та інших податків і зборів до державного та місцевих бюджетів, розрахунками за енергоносії, із комунальними службами і партнерами тощо.

Отже, враховуючи зазначені вище проблеми, необхідним є пошук шляхів підвищення фінансових результатів суб'єктів господарювання та зменшення кількості збиткових підприємств.

Список використаних джерел:

1. Зудова І.Ю. Сутність та значення фінансових показників в системі функціонування підприємства / І.Ю. Зудова, О.Г. Стась // Молодий вчений . – 2017. – № 10 (50). – С. 893 – 897.

Махмудова С. О., студентка
Науковий керівник: Дорошенко Г.О.,
д.е.н., професор
Харківський національний університет
ім. В.Н.Каразіна, м. Харків, Україна

**ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК
ПІДВИЩЕННЯ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ В УМОВАХ НЕОІНДУСТРІАЛЬНОГО
СУСПІЛЬСТВА**

В інформаційному суспільстві рентабельність і прибуток виступають в якості основних показників успішної діяльності підприємства. Зазвичай вони мають на увазі вихід організації на нові ринки збуту, перетік капіталів в інші галузі, створюючи при цьому можливість нарощування капіталу на своєму підприємстві. Не завжди по прибутку можна судити про прибутковість організації, тому що на її розмір впливає як якість робіт, так і масштаби діяльності. Щоб охарактеризувати ефективність діяльності фірми крім абсолютної суми прибутку використовують і такий важливий відносний показник який має назву - рівень рентабельності [1, с. 221].

В умовах неоіндустріального суспільства та глобалізації світової економіки, посиленні турбулентності і динамічності економічного середовища, зростанні конкуренції, відбувається зміна правил господарювання, які використовувалися протягом багатьох років. Сучасний бізнес і виробництво вимагають прискорення процесів прийняття рішень і підвищення гнучкості, що в свою чергу базується на точній оцінці ефективності діяльності бізнесу, а саме на всі компоненти його рентабельності, в складі якої пильна увага приділяється рентабельності продукції, що випускається [2].

Нові концепції, методи та інструменти дослідження ефективності виробництва тих чи інших виробів з'являються регулярно. Таким чином, в аспекті аналізу та оцінки рентабельності продукції можуть конкурувати різноманітні методики, починаючи від найпростіших, факторних методик і, закінчуючи процесно-орієнтованим аналізом рентабельності. Однак не всі з наявних методів

можна застосувати в практиці промислового підприємства і, звичайно, далеко не кожна методика може давати коректні результати при її використанні в сучасних реаліях технотронної ери в функціонуванні українських підприємств.

Комплексний аналіз рентабельності підприємства сучасного інформаційного суспільства доцільно проводити за методикою Дюпона, його модель відображає економічне зростання організації [1, с. 224-225].

Методика Du Pont дозволяє надати комплексну оцінку основним факторам, що впливають на ефективність діяльності організації, що оцінюється через рентабельність власного капіталу, а саме таким факторам, як мультиплікатор власного капіталу, ділова активність і маржа прибутку. Стратегія підвищення рентабельності за рахунок трьох перерахованих факторів тісно пов'язана зі специфікою діяльності організації. Саме тому, у процесі аналізу ефективності управління організацією необхідно оцінювати адекватність застосовуваної керівництвом стратегії зовнішнім та внутрішнім факторам функціонування організації. За рахунок маржі, підприємство з високоякісною продукцією, випускаємою для сегменту, що має високі прибутки й низьку цінову еластичність попиту за ціною, може підвищувати свою рентабельність.

При цьому питома вага постійних витрат повинна бути достатньо низькою, оскільки висока маржа зазвичай супроводжується низькими об'ємами виробництва і реалізації. Окрім того, оскільки висока маржа – це завжди стимул конкурентам увійти на ринок, стратегія підвищення рентабельності власного капіталу за рахунок маржі застосована при достатній захищеності ринку від потенційних виробників.

За допомогою багатофакторної моделі Du Pont можливо швидко та досить точно визначити основні проблемні фактори бізнесу, а також фактори, які здійснюють найбільший вплив на ефективність використання активів та власного капіталу. Після процедури комплексного аналізу, урахувавши результати дослідження діяльності підприємства за цією методикою, керівництво може розробити пропозиції щодо запобігання впливу негативних тенденцій в майбутньому і краще використовувати виявлені резерви [3]. Розрахунки допоможуть визначити наявність невикористаних можливостей, які компанії потрібно виявити і врахувати в майбутньому, забезпечуючи таким шляхом ще додаткове збільшення прибутку за рахунок зростання рентабельності продажів, наприклад, шляхом зниження поточних витрат, а також подальшого прискорення оборотності активів за рахунок оптимізації їх структури, підвищення ефективності використання всіх ресурсів, зміцнення фінансової стійкості та платоспроможності та інше. Отже, для успішного функціонування та розвитку підприємств різних галузей економіки необхідно приділяти увагу такому якісному показнику, як рентабельність, адже ефективна діяльність підприємств безпосередньо залежить від отриманого прибутку. Саме прибуткове підприємство має фінансові ресурси для розширення діяльності, для здійснення інвестицій, для модернізації устаткування та удосконалення технології виробництва.

Аналіз рентабельності підприємства дає змогу визначити ефективність вкладення коштів у компанію, оптимальність та раціональність їх використання

[4, с. 190]. Таким чином, виявивши недоліки під час аналізу рентабельності, треба активно розробляти можливі шляхи вдосконалення виробництва, підвищення конкурентоспроможності продукції, що в майбутньому буде сприяти зростанню прибутку та рентабельності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Григораш О.В., Терьошина Ю.О. Ефективність фінансово-господарської діяльності підприємств України. Бізнес-Інформ. 2017. № 11. С. 221–226.
2. Абрамова А.С., Антонюк В.І. Методичні підходи до проведення факторного аналізу рентабельності підприємства. Молодий вчений. 2017. № 11(71). С. 1086–1091.
3. Роганова Г.О., Аналіз фінансової діяльності і прогнозування перспектив розвитку страхової компанії на основі багатофакторної моделі рентабельності. «Молодий вчений» № 2 (66) лютий, 2019 р. С. 276–280.
4. Бочкарьова Т.О., Кулинич Р.О. Показники рентабельності підприємств різних галузей України та шляхи підвищення їх рівня. Випуск 10 Економіка і суспільство, 2017р. С. 189–192

Мацаєнко Ю.О., студентка,
Науковий керівник: Вовк О.М.,

к.е.н., доцент.

Національний авіаційний університет,
м. Київ, Україн

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ АВІАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ В УМОВАХ НЕОІНДУСТРІАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Розвиток економічних систем в умовах неоіндустріальної економіки завжди пов'язане з впровадженням у господарську діяльність підприємств високотехнологічних та наукомістких процесів.

Для України, яка має на меті інтегруватися в європейський і світовий економічний простір, стратегічно важливими галузями є промисловість і транспорт та їх авіаційний сектор. Потужний науково-технічний та інноваційний потенціал авіаційного сектору і промисловості країни на сьогодні не використовується повною мірою. А зростання соціально-економічного рівня країни не може бути без розвитку космічного і авіабудування, динамічного розвитку ринку авіаперевезень, оскільки Україна є однією з дев'яти світових країн, які здійснюють повний цикл власного виробництва літаків.

Перехід до неоіндустріальної економіки доводить необхідність постійного технологічного оновлення, зменшення експлуатаційних витрат авіатехніки за рахунок підвищення інноваційної складової промислових підприємств.

Для пріоритетної діяльності авіаційного сектору промисловості в умовах неоіндустріальної економіки необхідний розвиток авіатранспорту в таких напрямках (рис. 1):

Новітніми орієнтирами осучаснення авіації є: екологічність; зниження ресурсо- та енергоспоживання; інтеграція устаткування в «розумні» інтелектуальні системи.